

РЕШЕНИЕ

№ 6089

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5643** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество „ЛЕВ ИНС“ АД срещу Решение от 13.04.2023 г. по НАХД №5423/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-60 от 30.03.2022 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което наказателното постановление на касатора на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. с ал. 1, т.2, вр. с §1, т.51 от Допълнителните разпоредби на Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ. Недоволен от решението, касаторът моли за отмяната му с доводи за неправилно приложение на материалния закон - основание за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът твърди, че не е извършил вмененото му нарушение. В тази връзка сочи, че на 15.11.2021 г. с писмо, изх.№ 10329 ЗК „Лев Инс“ АД е отказал изплащане на застрахователно обезщетение в рамките на установеният от КЗ срок от 15 работни дни. Впоследствие по молба на С. Д. Д. от 21.10.2021 г. е променена предявената вече претенция пред застрахователя с допълване на списъка на уврежданията. Нов оглед е извършен на 29.10.2021 г., като считано от тази дата за

ЗК „Лев Инс“ АД е възникнало задължението да се произнесе по претенцията, отчитайки също и допълнително предявените увреждания. С изпращането на писмо изх.№ 10329/15.11.2021 г. застрахователното дружество е изпълнило задължението си, вменено от чл. 108, ал.1 от КЗ, като се произнася с отказ за изплащане на застрахователно обезщетение. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и НП.

Ответникът по касационното оспорване – Комисията за финансов надзор, в съд.з. представляван от юрк. Г. и в представени от нея писмени бележки, оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. По съществото ѝ, касационният съд взе предвид следното:

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: на 15.09.2021 г. пред „ЗК Лев Инс“ АД е предявена претенция, регистрирана с №4000-5000-21-000707, вследствие на подадено от С. Р. Р. уведомление за настъпило застрахователно събитие - пътнотранспортно произшествие (ПТП), в резултат на което са причинени увреждания на лек автомобил „Сеат И.“, с рег. [рег.номер на МПС] , и на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/22/121001948550, с период на застрахователно събитие от 18.07.2021 г. до 17.07.2022 г. включително. На 15.09.2021 г., заедно с предявяването на претенцията, на застрахователя са представени доказателства, необходими за установяването ѝ по основание и размер. На 17.09.2021 г., на „ЗК Лев Инс“ АД са представени пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение по претенция N° 4000-5000- 21-000707. На 15.09.2021 г., на 27.09.2021 г., на 28.09.2021 г. и на 29.10.2021 г. са извършени огледи на увредения лек автомобил, за които са съставени документи Опис-заключение по претенция. След 29.10.2021 г. от увреденото лице не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането (КЗ), както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт.

На 15.11.2021 г. с писмо с изх. № 10329/15.11.2021 г. „ЗК Лев Инс“ АД се произнася частично по претенцията, като отказва изплащане на обезщетение за

уврежданията, нанесени върху предния амортизатор и върху предния мост на увредения лек автомобил, тъй като според него те не биха могли да се получават вследствие на описания в Протокол за ПТП № 1776350 от 14.09.2021 г. механизъм.

На 25.11.2021 г. „ЗК Лев Инс“ АД се произнася по останалата част от претенция № 4000- 5000-21-000707, като изплаща на собственика на увредения автомобил П. Н. П. застрахователно обезщетение в размер на 700,55 лв.

Предвид горното актосъставителят, административно-наказващият орган и районният съд са приели, че от 29.10.2021 г. за „Лев инс“ АД е възникнало задължението по чл.108, ал.1 КЗ да се произнесе в срок 15 работни дни, т.е. не по-късно от 19.11.2021 г., по предявената щета по един от начините, алтернативно посочени в т.1 и т.2 от същата разпоредба – да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането. В случая застрахователят се е произнесъл частично по претенцията на 15.11.2021г., като отказва изплащане на обезщетение за част от уврежданията; а на 25.11.2021 г. е изплатил застрахователното обезщетение за друга част.

При така установеното фактически, актосъставителят, административно-наказващият орган и районният съд са приели, че е налице нарушение по чл.108, ал.1 КЗ. В тази връзка, настоящата съдебна инстанция приема следното:

Член 108, ал.1 КЗ е разположен в Глава седма „Система на управление“ на Дял втори „Изисквания към управлението и дейността на застрахователи и презастрахователи“ на КЗ. Разпоредбата постановява, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1-3, 8-10, 13-18, раздел II, буква “А” от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, като определи и извърши застрахователното плащане или го откаже. Застраховката “Гражданска отговорност”, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство е посочена в приложение № 1, раздел I, буква “А”, т.10, и тъй като не е за големи рискове, задължението на застрахователя по чл. 108, ал. 1 от КЗ я обхваща. Така и с оглед систематичното място на чл.108, ал. 1 КЗ, и с оглед формулировката му, предвиденият с него срок важи за произнасянето на застрахователя по предявените пред него претенции по застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите.

С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка “Гражданска отговорност на автомобилистите”, съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ. А само когато те не са представени се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ за окончателно произнасяне до 3 месеца от предявяване на претенцията по чл. 380 от КЗ. Тоест, когато са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, както е в конкретния случай, приложим е срокът по чл. 108, ал. 1 от КЗ, а когато те не са представени - срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. Произнасянето в горните срокове следва да е по отношение на цялата претенция, като частичното изпълнение на задължението, ен води до извода за липса на административно нарушение. В случая претенция №4000-5000-21-000707 е окомплектована на 29.10.2021г. с всички необходими доказателства по чл. 106 от КЗ, след тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни доказателства по настъпилото застрахователно събитие.

Застрахователното обезщетение е изплатено на 25.11.2021г., т.е извън законния срок от 15 работни дни-до 19.11.2021г. включително, с което несъмнено е реализирал административно нарушение по текста на чл.108, ал.1 КЗ.

Неоснователно е възражението, че с изпращането на писмо изх. №10329/15.11.2021 г. застрахователното дружество е изпълнило задължението си. В случая е налице заведена една претенция, с един номер и в тази връзка произнасянето само по част от претенцията на 15.11.2021 г. не може да се приема за произнасяне в законоустановения срок. От събраните по делото доказателства се установи, че на 25.11.2021 г. застрахователят изплаща застрахователно обезщетение по-част от заведената претенция с № 4000-5000-21-000707. Като това произнасяне е извън законоустановения срок визиран в чл.108, ал.1 от КЗ и следователно предвид, че се е произнесъл извън срока, то същият е извършил административно нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

Правилни са и изводите на СРС, че извършеното не може да се квалифицира като маловажен случай, като касационната инстанция напълно споделя мотивите на СРС в тази връзка. Относно индивидуализацията на наказанието, съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. При повторно нарушение съгласно ал.2 имуществената санкция е от 2000 до 40 000 лв. Имууществената санкция в случая е наложена в минималния размер, предвиден за деяние, извършено при условията на повторност, поради което не може да се приеме, че тя не съответства на тежестта и характера на нарушението и на целите на наказанието, още повече с оглед срока на забавата на изплащането на обезщетението – повече от година.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на ответника на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка с ал. 4 от ЗАНН във връзка чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП) във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.04.2023 г. по НАХД №5423/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

